

Bratia a sestry,

dnešná nedeľa sa už tradične označuje „kvetná“ a slávime ju týždeň pred Veľkou nocou. Označenie „kvetná“ vzniklo na základe toho, akým spôsobom sa udial Ježišov príchod do Jeruzalema. Trochu to celé pripomína karnevalové sprievody, ktoré sa pravidelne konajú napríklad v Rio de Janeiro.

Najprv prišiel Ježiš do Betfage, čo je malá osada tesne pred Jeruzalemom. Tu poveril dvoch učeníkov, aby mu podľa presných inštrukcií priviedli osla. Keď sa tak stalo, osol bol osedlaný zvláštnym sedlom vytvoreným z plášťov učeníkov. Ježiš prichádza sediac na oslovi. Pred a za ním ide veľký zástup. Ľudia lámu čerstvé výhonky zo stromov a spolu so svojimi plášťami ich kladú na cestu. Všetko sa to deje hlučne. Zástup volá či spieva.

Bolo to určite veľkolepé, farebné a veselé. To, čo je takto pekne vykreslené, je začiatkom niečoho strašného. Zástup, ktorý teraz chváli Ježiša, bude o necelý týždeň kričať: „Ukrižuj Ho! Ukrižuj Ho!“ Radosť sa zmení na hnev, očakávanie na pohoršenie. Ježiš prichádza do Jeruzalema, aby vykonal dielo záchrany. Vstupom do Jeruzalema sa začína cesta na kríž.

V spôsobe, akým sa udial Ježišov príchod do Jeruzalema, videl evanjelista Matúš naplnenie dávnych prorociev. V prvom novozákonnom evanjeliu nachádzame na viacerých miestach slová „aby sa naplnili slová proroka“, po ktorých nasleduje nejaký citát zo Starého zákona. Týmto je naznačená kontinuita medzi Starým a Novým zákonom. Boh pokračuje vo svojom spasiteľskom diele. Božie slovo platí a aj to, ako Ježiš vstúpil do Jeruzalema, bolo vopred oznámené skrze predposledného malého proroka Zachariáša.

Matúš vo svojom evanjeliu necituje daný verš od slova doslova, ale uvádza toto: „Povedzte dcére sionskej: Ajhľa, tvoj kráľ k tebe prichádza krotký, sediac na oslovi, a to na osliatku ťažnej oslice.“ Dcéra sionská je obrazný názov Jeruzalema. Je tu reč o kráľovi. Ježiš nie je len taký obyčajný kráľ, ale Kráľ kráľov. Kráľ nad všetkým stvoreným. Hoci má takéto významné postavenie, sám Ježiš sa tým nikdy nechválil. Nikde v Biblii a ani v iných historických dokumentoch, ktoré spomínajú Ježiša Krista, nenájdeme ani zmienku o tom, že by Ježiš o sebe vyhlasoval, že je kráľ. Pravdepodobne preto, že ľudia majú svoje predstavy o tom, ako má vyzerat' kráľ a táto predstava sa ani zďaleka neblížila k tomu, aký Kráľ je Ježiš. Už pri Jeho narodení si kráľ Herodes myslel, že Ježiš mu preberie trón. Neskôr keď Ježiš učil a pomáhal, ľudia z Neho chceli urobiť kráľa. Dokonca keď Ho ukrižovali, nápis na kríži, ktorý mal označovať vinu odsúdeného, bol „Ježiš Nazaretský, Kráľ židovský“. Nič z toho nevystihuje Ježišovo kráľovské postavenie.

Ježiš neprišiel vládnuť svetu. Neprišiel kvôli svetskej sláve, bohatstvu, úspechu a moci. Toto sú pre mnohých jediné a najvyššie hodnoty či ciele. Ježiš po tom nikdy netúžil. Odolal pokušeniu, ktorému mnohí podliehajú! Prišiel na obyčajnom oslovi, čo by určite neurobil žiadny svetský kráľ. Ďalej je o ňom v

proroctve napísané, že je krotký. Krotkosť je ovocie Ducha Svätého. Ježiš bol plný Ducha Svätého. Hoci mal najvyššiu moc, ponížil sa a obetoval za nás.

Ježiš je Kráľ. Celému Jeruzalemu boli adresované slová: TVOJ kráľ prichádza. Keďže Ježiš nie je Kráľ iba nad Jeruzalemom, ale nad celým svetom a nad každým človekom, tak privlastňovacie zámeno „tvoj“ sa týka aj nás. Je Ježiš náš Kráľ? Je Ježiš môj Kráľ? Žijem s vedomím, že raz sa pred Neho postavím? Akceptujem Jeho vôľu alebo mám iného kráľa? Možno nechceme mať žiadneho kráľa a možno sme si sami kráľmi. Ježiš aj k nám prichádza a je naším Kráľom. Kto ho prijme, smie vstúpiť do Jeho kráľovstva. Kto Ho odmieta, odmieta spasenie. Premýšľajme nad tým, či je skutočne Ježiš Kristus naším Kráľom - či sa pýtame na to, čo chce On a či sa podľa toho riadime.

Ďalej nachádzame v dnešnom texte otázku: „Kto je tento?“ Týkala sa Ježiša a niektorí na ňu odpovedali, že je to prorok. Tak ako si o Ježišovi niektorí mysleli, že je kráľ a boli to mylné predstavy, iní ho pokladali len za ďalšieho z prorokov. Ježiš je viac než to. Boh presahuje naše predstavy. V Ježišovi sa spája kráľovská, prorocká a tiež kňazská funkcia. Ježiš je náš Pán – to je kráľovská funkcia. Oznamil nám Božiu vôľu – to je prorocká funkcia. Obetoval samého seba za naše hriechy – to je kňazská funkcia. O Ježišovi hovoríme a používame naše ľudské pojmy, pretože iné ani nemáme. No musíme si uvedomiť, že to všetko, čo o Ježišovi vieme a spoznávame, je poznačené našou ľudskou nedokonalosťou. Boh zjavený v Ježišovi je viac, ako my dokážeme veriť. Je viac, ako my dokážeme vo vierovyznaniach vystihnúť. Neopísateľný a vyvýšený Boh sa skláňa a prichádza k nám.

„Hosana Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Hosana na výsostiach!“ Ježiš sa vzdal všetkého a prichádza k nám, aby nás zachránil. Je oslávený na nebi aj na zemi. Hosana Synovi Dávidovmu a tiež hosana na výsostiach. Slovný obrat na nebi aj na zemi nachádzame aj v modlitbe Pánovej, kde vyslovujeme prosbu, aby sa Božia vôľa diala na nebi aj na zemi a znamená to jedným slovom všade. Slovo hosana nám zneje vzdialene, pretože ho bežne nepoužívame. V preklade „hosana“ znamená „prosím, zachráň“. V Ježišovi sa prepojilo nebeské a zemské, hriešne a dokonalé, smrteľné a večné. Ježiš prišiel do Jeruzalema a prichádza aj k nám dnes. Prichádza, aby nás zachránil. Pokorme sa a nasledujme Ho! Amen.

Vypočujme si slová napomenutia, ako sú napísané v Liste Rimanom v 6. kapitole:
„Lebo odmena za hriech je smrť, ale Božím darom milosti je večný život v Kristovi Ježišovi, Pánovi našom.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Amen.